

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscurorum virorum

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

47. Frater Benedictus de Scocia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-976)

dixit mihi amplius talis Magister quod tempore suo fuerunt bene duo millia
 studentes in Liptzicgk et Erfordie totidem, et Viennę quatuor millia et
 Colonie etiam tot, et sic de aliis. Nunc autem in omnibus universitatibus
 non sunt tot supposita sicut tunc in una aut duabus. Et magistri Lipsenses
 5 nunc valde conqueruntur de paucitate suppositorum. Quia poetę faciunt
 eis damnum. Et quando parentes mittunt filios suos in bursas et collegia,
 non volunt ibi manere, sed vadunt ad poetarum et student nequitas. Et dixit
 mihi quod ipse Liptzicgk olim habuit quadraginta domicellos, et quando
 ivit in Ecclesiam vel ad forum vel spaciatur in Rubetum, tunc iverunt
 10 post eum. Et fuit tunc magnus excessus studere in poetria. Et quando
 unus confitebatur in confessione quod occulte audivit Virgilium ab uno
 baculario, tunc Sacerdos imponebat ei magnam penitentiam, videlicet ieiunare
 singulis sextis feriis, vel orare cottidie septem psalmos penitentiales.
 Et iuravit mihi in conscientia sua quod vidit quod unus magistrandus fuit
 15 reiectus, quia unus de examineribus semel in die festo vidit ipsum le-
 gere in Terentio: utinam adhuc staret ita in Universitatibus, tunc etiam
 ego non vellem ita servire hic in Curia: Quia quid debemus facere in
 universitatibus? Nos non habemus proficuitatem. Quia socii non volunt
 amplius stare in bursis vel sub Magistris: et quando sunt viginti studen-
 20 tes, vix unus intendit procedere ad gradus. Sed omnes alii volunt stu-
 dere in humanitate. Et quando unus magister legit, tunc non habet au-
 ditores: quia poetę in resumptionibus suis habent tot auditores quod est
 mirabile. Sic omnes Universitates per totam Almaniam minorantur. Ergo
 debemus deum orare quod moriantur omnes poetę, quia 'expedit vobis ut
 25 unus moriatur .etc.', id est, ut poetę quorum sunt pauci in qualibet uni-
 versitate, moriantur potius quam quod tot universitates pereant. Vos au-
 tem scribite mihi posthac: vel faciam unam longam querelam de negligen-
 tiis vestris commissis. Valete. Datum Romę.

47.

C Frater Benedictus de Scocia

Magistro Ortvinio Gratio

Fraternali et affectuosa dilectione salutis loco premissa: notum facio vobis
 sicut petitis, quod epistola vestra est mihi presentata in festo sancti Mi-
 chaelis, et volo respondere ad proximas vestras articulariter. Primo que-
 35 ritis quare nos fratres predicatorum cantamus grossiori voce quam alii reli-

² e 4. bis. . Et 4. quattuor 5. ³ e 4. 5. ⁵ e 4. ¹² . Videlicet 4. Videli-
 cet 5. ¹⁶ etiā: ego 4. 5. ²² e 4. e 5. ²⁴ e 4. e 5. ²⁵ Id est 4. 5. poetę 5.

²⁶ pareant. 5. ²⁸ e. 4. e 5.

³¹ M. 4. 5. G. 4. 5. ^{33.34} f. Michaelis 4. 5.

giosi. Dico quod non ob aliam rationem puto nisi quod scribitur Esaie
 .LIX. 'Rugiemus quasi ursi omnes, et quasi columbę gememus'. Et pro-
 pterea credo quod sanctus Dominicus voluit implere istam prophetiam.
 Secundo queritis quid teneo, an sanctus Thomas vel sanctus Dominicus est
 sanctior. Dico quod sunt varię opiniones: et doctores ordinis nostri va-
 riis modis disputant. Aliqui tenent quod sanctus Dominicus est sanctior
 merito vitę, sed non merito doctrine, et per contrarium sanctus Thomas
 est sanctior merito doctrine, non merito vitę. Alii putant quod simpliciter
 sanctus Dominicus est sanctior, et probant duabus rationibus. Prima est
 quia sanctus Dominicus est auctor ordinis nostri, et sic sanctus Thomas,¹⁰
 qui est de illo ordine, fuit eius discipulus. Sed non discipulus super ma-
 gistrum. Ergo. Secunda est quia doctrina non habet prerogativam ad
 vitam et gesta: et ergo licet sanctus Thomas fuit doctior quam sanctus
 Dominicus, tamen non propterea etiam est sanctior. Alii volunt quod sim-
 pliciter sanctus Thomas est sanctior, quia non est alius doctor inter omnes¹⁵
 sanctos qui appellatur 'doctor sanctus' preterquam sanctus Thomas. Et
 ergo sicut Aristoteles appellatur 'philosophus' et Paulus 'Apostolus', sic
 sanctus Thomas propter eminentiam vocatur 'Sanctus'. Et ergo non solum
 in doctrina, sed etiam in sanctitate est maior quam sanctus Dominicus. Re-
 spondetur quod sanctus Thomas vocatur 'sanctus' non quod est sanctior²⁰
 omnibus aliis sanctis simpliciter, sed tantum inter sanctos doctores est
 sanctior. Et sic non est sanctior quam sanctus Dominicus. Etiam dixit
 mihi unus antiquus de ordine nostro, quod vult mihi ostendere in uno
 libro veterissimo, quod prohibitum est disputare de superioritate inter
 istos duos sanctos. Et ergo relinquo hanc questionem et non volo eam²⁵
 decidere. Tertio queritis an etiam puto quod Ioannes Pfefferkorn perse-
 verabit in fide christiana? Respondeo quod per deum nescio quid debeo
 dicere: quia est valde periculosum: vos bene scitis illud exemplum ad
 sanctum Andream Colonię: qualiter unus Decanus eiusdem ecclesię Iudeus
 baptisatus diutissime mansit in fide christiana, et vixit rectissime. Sed³⁰
 postea in articulo mortis iussit sibi portare unum leporem et canem, et
 misit eos currere: tunc statim canis apprehendit leporem. Tunc iterum
 iussit currere unum Catum et murem: et Catus apprehendit murem. Et
 dixit multis circumstantibus 'Videtis quod ista animalia non dimittunt na-
 turam suam? Sic etiam Iudeus nunquam dimittit fidem suam: ergo etiam³⁵
 hodie volo mori sicut bonus Iudeus: et mortuus est. Tunc cives Colo-
 nienses in memoriam facti illius fecerunt has ereas imagines quę adhuc

³ Implere 4.5. ⁴ e 4. ⁶ f. 4. s. 5. ⁷ doctrine: 4. f. 4. s. 5. ⁸ doctrine 4.
⁹ f. 4. s. 5. ¹⁰ f. 4.5. auctor] sanctior omnes. ¹² e 4. ¹³ f. 4. s. 5. f. 4.
 s. 5. ¹⁵ f. 4. s. 5. ¹⁶ e 4. ¹⁸ f. 4. s. 5. ¹⁹ f. 4. ²⁰ f. 4. s. 5. ²² Et]
 .Dt 5. f. 4. s. 5. .q. tia3 5. ²⁵ e 4. ²⁶ e 4. ²⁷ fede 4. ²⁸ .Q2 4.
 .Quia 5. .Vos 4.5. ²⁹ ecclesie 4. e 4. ³⁰ baptizatus 5. ³⁷ in omis. 5.

sunt super murum ante cimiterium. Item audiui de alio, qui similiter in articulo mortis constitutus iussit sibi portare unum lapidem magnum, et ponere eum in olla cum aqua et ponere ad ignem ad coquendum: et stetit bene tres dies apud ignem: tunc quæsit an esset coctus. responderunt
 5 quod non, quia non est possibile quod unus lapis deberet coqui. Tunc respondit ipse: 'Sicut iste lapis nunquam fit mollis apud ignem, ita etiam nunquam aliquis Iudæus fit recte christianus. Sed faciunt hoc propter lucrum vel propter timorem vel propterea quod possint facere unam proditionem. Et ego hodie volo mori sicut fidelis Iudæus'. Ergo per deum,
 10 Magister Ortvine, timendum est valde de Ioanne Pfefferkorn, quamvis spero quod dominus deus dabit ei specialem gratiam et conservabit eum in fide; et nos debemus utique semper dicere quod pro certo semper manebit christianus propter Ioannem Reuchlin et suos adherentes. Quarto interrogatis quid teneo de propriis nominibus: an carent plurali numero sicut
 15 tenent antiqui grammatici, Alexander et alii, an vero habent pluralem sicut opinantur moderni et novi, ut Diomedes et Priscianus. Respondeo, quod dicendum est, quod propria careant plurali in quantum propria. Sed aliquando tamen declinantur in plurali, et tunc debent exponi per appellativa, ut duo Iacobi, id est duo apostoli qui fuerunt nominati Iacobus;
 20 duo Catones, id est duo reges vel sapientes Senatores Romani vocati taliter; tres Marię, id est tres mulieres habentes tale nomen. Respondi vobis pro posse meo. Si scirem melius, etiam melius responderem vobis. Et ergo accipiat in bonam partem. Et salutate mihi plurimum Magistrum nostrum Arnoldum de Tungari præceptorem singularissimum, et Valet. Datum Sundis.

48.

¶ Ioannes Kalp

Magistro Ortvino Gratio

Salutem amicabilem. Honorabilis domine, Venerabilis magister, Sciatis
 30 quod miror valde, quomodo sic potestis me tribulare scribendo mihi semper 'Scribatis mihi tamen aliquid novi'. Et semper vultis scire novalia, cum tamen ego habeo alia ad agendum. Et ergo non possum multum curare de novitatibus, quia oportet me currere hincinde et sollicitare, si non volo perdere sententiam et venire de beneficio illo. Sed tamen si

¹ Qui 4.5. ⁵ uon 5. ⁶ Ita 4. Itē 5. ⁷ iudens 5. ⁹ M. 4.5. ¹⁰ Ioanne Pfeffer. 5. ¹⁴ in plurali 5. ¹⁵ gramatici. 4. ²¹ Tres 4.5. ²² rñdebo 5. ²⁴ M. 4.5. ²⁵ D. Sundis. 4. Suollis scribendum esse videtur. et Val. D. S. 5.

²⁷ Ioannis Kalb 5. ²⁸ M. 4.5. ²⁹ dñe magifter 5. ³⁰ michi 5. et sic in hac ep. ubi non mihi adnotamus.